

Forflag	til	Lov	om	Lønninger m. v. ved Søværnet,
—	—	—	om	Lønninger for Retstbetjente og Magistratsmedlemmer,
—	—	—	om	Veberlag for Kontorudgifter til forskellige Retstbetjentemedlemmer,
—	—	—	om	Veberlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sørenskriver paa Færøerne,
—	—	—	om	Lønninger for de ved Arkivvæsenet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd,
—	—	—	om	Lønninger for de i Ministerierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd,
—	—	—	om	Lønninger for forskellige under Finansministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd,
—	—	—	om	Lønninger ved Finanshovedkassen,
—	—	—	om	Kontorholdsogodtgjørelse ved Postvæsenet,
—	—	—	om	Lønninger ved Postvæsenet,
—	—	—	om	Lønninger ved Telegrafvæsenet,
—	—	—	om	Lilshyn med danske Handelskibes Sedygtighed og Udrukning m. m.,
—	—	—	om	Fiskeriet i Danmark,
—	—	—	indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster,	
—	—	—	om	Told- og Skibsafgifterne,
—	—	—	om	Beskatningen af Brændevinsbrændingen,
—	—	—	om	en Odstat,
—	—	—	om	Ophævelse af Helsingørs Færgelaug m. m.,
—	—	—	om	Eftergivelse af Ribe Kjøbstad og Ribe Havnkasse paahvilende Gjæld til Statskassen

erholde Lovkraft i Finansaaet 1882—83, de paa og under de paagjældende Konti i foranstaaende §§ 3, 5—7 og 17—25 bevilgede Bølsb være at ændre i Overensstemmelse med ovennævnte Lov.

Ordføreren (S. Olstein): Jeg skal gjenomgaa Vædringsforslagene efter deres Rækkefølge. Med Henhyn til § 19 forbigaar jeg de tre første Vædringsforslag, om hvilke Ministeren og Udvalget ere enige. — Vædringsforslaget under Nr. 10 gaar ud paa at give en Forskielse af Understøttelsen til Kontorchef Brusendorf. Vædrere Medlemmer ville erindre fra 2den Behandling, at jeg meddelte paa Udvalgets Begne, at man vilde tage under Overveielse de Oplysninger, der maatte fremkomme om, at denne Mand var bleven noget for haardt behandlet ved den Understøttelse, der var bleven ansat. Det har ført til, at vi have sat Understøttelsen op til et lignende Bølsb som til den anden under samme Konto opførte Bestillingsmand. Da der er opnaaet Enighed med den vædrere Minister om dette Punkt, var jeg forsaavidt ikke nødt til overhovedet at omtale det her; men da det er et af de udsatte Punkter fra 2den Behandling, vilde jeg dog gjøre opmærksom paa det. — Vædringsforslagene under Nr. 11 og 12 ere en Følge af Posteringer paa Tillægsbevillingsloven og behøve derfor ikke at omtales. — Vædringsforslaget under Nr. 13 er stillet af Udvalget og foranlediget ved den Betragtning, at man finder det rimeligt, at de Løbsievere, der paa Grund af Skade fra Havet have gjort Skridt, for at faae deres Hartkorn nedsat i Henhold til de gjældende Love, ikke skulle afholde Udgifterne til de vedkommende Arealers Opmaalning osv., saaledes som det nu er Tilfældet. Man finder, at den Mand, der har lidt en saadan Skade, og som derfor vil gjøre

sin lovlige Ret gjældende, for at blive fri for en Del Hartkorn, som han maatte ikke mere har, skal kunne opnaa dette uden Udgifter fra sin Side. Det er dertil, at den nævnte Bevilling paa 2,000 Kr., som Udvalget er enig om, sigter. — Vædringsforslaget under Nr. 14 er stillet af Indenrigsministeren og gaar ud paa at forhøje Konduktørhølet til en ny ansat Bygningsinspektør med 400 Kr. Man har ikke kunnet tiltræde dette Forslag, eftersom det ikke er lykkes Udvalget ved de Forhandlinger og de Undersøgelser, man har anstillet mellem 2den og 3die Behandling, at komme til Erkendelse af, at man har gjort den nævnte Bygningsinspektør Uret, navnlig fordi de Oplysninger, man troede at kunne opnaa i den Henseende, viste sig ikke at kunne bringes tilveie. Det blev nemlig meddelt her, at den nævnte Bygningsinspektør ikke kunde gjøre Regning paa de 3 pCt., som tilkomme Bygningsinspektører for store Hovedreparationer eller Nybygninger, der ligge under deres Distrikt, idet det nemlig ikke kunde ventes, at saadanne større Arbejder vilde forekomme under det nævnte Inspektorat. Oplysningerne i saa Henseende ere fuldkommen korrekte for Indenrigsministeriets Vedkommende, idet der ikke findes saadanne Arbejder, og det maatte ogsaa paa den Tid, da vi omtalte Spørgsmaalet her i Salen, antages eller kunde i ethvert Tilfælde antages, at det Samme gjaldt for det andet Ministeriums Vedkommende, hvorunder det nævnte Inspektorat ligger, nemlig Kultusministeriet. Man vidste nemlig dengang ikke — i det Mindste ikke, dengang